

celkové hodnocení:

- + výkonná klimatizace, mucholapka, juke-box se slušným výběrem muziky, relativně čisté prostředí restaurace i přilehlých záchodů, česnečka se sýrem a houskou
- hluční místní štamgasti (řešíci své lokálně globální problémy)

Pivnice Koruna

Pověstný místní „pajzl“ s bohatou opileckou tradicí nás letos přivítal bohužel jen rozbitými okenními tabulkami a hlavními dveřmi s ulomenou klikou a velkou pavučinou.

celkové hodnocení (shrnutí)

+ - možná je dobře, že se zde letos nebude čepovat

VZKAZY

Pro Miladu z Přerova

Doufám, že se zas sejdem na batice...

Vilma z Příbora

Tomu pánovi, který vedle mne ve čtvrtek seděl v kině a asi v jedné třetině neustál Intimitu...

Jen doufám, že jste to po sobě alespoň uklidil...

Linda

Od Jistého bohéma z P.

Už jsem našel první mínus... Nikde se tu nedá koupit tráva...

INZERCE

LED SVÍTLNA

- provedení z mosazi (na tento kov je možné umístit reklamní loga nebo nápisy laserovou technikou)
- svítlnu je možné umístit na klíče, nebo používat samostatně
- životnost LED cca 100 000 provozních hodin (což je při průměrném používání 1-2 hodiny denně cca 91 let)

Dodavatel:

CIT International

Mírová 507, 592 31 Nové Město na Moravě

tel +420 566 618 100, 200

fax +420 566 618 300

Cena pro účastníky festivalu je stanovena na 145,-
K doptání u stánku s Céděčký.

29.-30.8.

OLDŘIŠ 2003

Sklípek:
Dospěloucí, Ivan Chudý...

Divadelní scéna:

Vysočina, Bajaja, Akt

Pátek od 16 hod.

Beata

Garlands

Chátra 76

Volant

Insania

Vypsaná Fixa

Digitus in Recto (sk)

Vstupné: Předprodeji oba dny 160,-

Na místě 190,- pátek 85,- sobota 110,-

Oldřiš u Poličky
areál Olrovy

Sobota od 10 hod

Lád'ovi Hoší

Liquid Pus

Vespol

Uhlí

Dust

Výsměch?

Virtual Void

SPS

Radůza

Endless

Původní Bureš

Změna programu vyhrazena

Otevřeno 2003 - program festivalu

redakce: Tomáš Lavický, Tomáš Blažek, Martin Gall, Kateřina Ondrová, Meloun, Šašina, Kreg, grafická úprava a zlom: a.t.e.i.e.r. - Pavel Kocych, fotografie: Martin Gall, tisk: Mel - nemel, redakční uzávěrka - 22. 8. 2003 v 12.00, vychází - 22.8.2003 v 17.00, náklad: 250ks, copyright: Klub Sluníčko - Unijazz - 2003

OTEVŘENO JIMRAMOV

číslo - 2

sobota, neděle

23. a 24.8.

Úvodník

aneb Šplouchy

starýho negra

na sobotu a neděli

Dobré ráno. Vono je teda už skorem poledne, ale jakoby se stalo. To je ta uspěchaná doba. Člověk sotva voře žloudek a už mu rostou fousy. Samej fořr, ale aspoň to vodsejpá. Jako fčera. Ani sem se sem nestačil vobhlídnout, esli maj páni zvukaři řádně prodrátováno a už na vrata Bludníku buší divadelníci. A to eště nejsou postavený bicí. No, teplé lidské slovo všechno spraví (dobře, dobře, tak aspoň občas něco) a začínalo se akorát. Začátek sem nějak nestíhal sledovat, ale se mi tak v průběhu pozdávalo, že večer docela vodsejpál. Ani se mi ráno nechtělo z pelechu. A to ani nemám housera, jak ten chudák Šénfelt. Ofšem nebylo to na něm moc znát. Až dyž lezl v sokolovně do schodů. Že prej motorcycle accident. Tou sou ty starý páky. Já dyž sem se vokotrmelil s maj kár, to sem se pak šoural po těch našich kopečkách sotva stovkou. Jezdíte Trabandem a nenabouráte!!! Ale zas můžete skončit na zadku u našej pumpy, kafe v ruce a auták v Marseji. To si člověk nevyperne.

Sem se nějak zakecal. De sme to skončili? Jó, to vstávání. Nesce se, nesce, leč povinnost volá. Avšak člověk je za to odměněn samými vybranými lahůdkami. Divadlo beze slov – když herec nemůže, je to úplně jiné, než když se pro to rozhodne. Nějak mě to pohlcuje mnohem víc než pantomima slyšících. A pak Vocatus v kapli, co bejvala i skladem brambor, to je žrádlo vysoké energetické hodnoty. Ušlechtilý destilát, abych tak řekl.

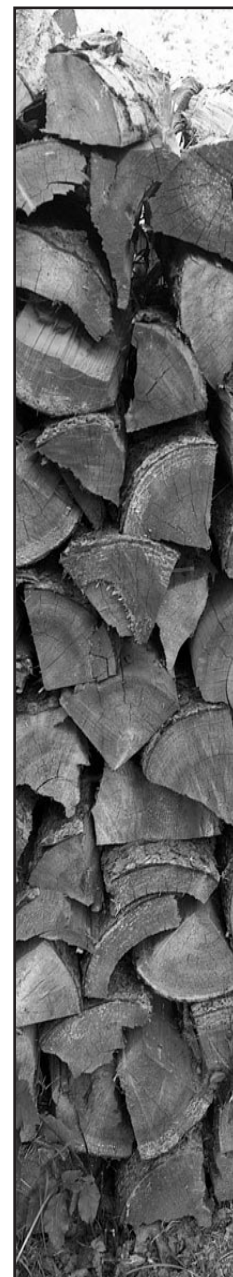
Tak a sem tam, co sem chtěl bejt. Mravokárné naučení na závěr – chlasejte s citem a smyslem pro rovnováhu. Ať se nám tu taky někde nevokulíte. Ledví se umí zatraceně připomenout, dyž večer táhne vod vody. A ve množství nejní dycky jenom síla. To už rači tu kvalitu, že. No, uvidíme, jak říkal ten vojákček, když do sebe lálal třetí flašku metylu. Bavte se dobře.

Váš

strejček Tom

Obsah

Úvodník	29
Rozhovory	30 - 34
Hlasování	35
Recenze	35
Odborným pohledem	36
Anketa	37
Inzerce	38

ROZHOVOR

Jsou věci podbízivé... a pak ty druhé

O „interview“ s Tomášem Rossím, jeho ženou Mílou, dcerou Kateřinou a Františkem Tržilem jsme se včera pokusili hned dvakrát, ale ani jednou to nevyšlo, a to nejen z důvodů objektivních, ale i ryze subjektivních. Zato jsme spolu strávili hezké chvíle v Irském stanu u výtečné irské kávy a černoohorského čtrnáctistupňového Kvasaru. A jelikož jsme o rozhovor stáli, přijali jsme rádi pozvání a dnes dopoledne se rozjeli do vesničky Janovičky. Tam nás pohostili chlebičky s tuňákem a tvarohem, též Frapé a buchty jsme ochutnali. A jelikož nás bylo i se psem Brokem celkem osm, nešlo o klasický rozhovor, ale spíše o hezké a svým způsobem nezachytitelné povídání, z nějž vám přinášíme toto torzo.

Líbilo se vám na festivalu?
(smích) Ano.

Co děláte, když nemalujete?

František: Sedíme a koukáme. Budujeme, chceme si ze stodoly udělat další dílnu...

Tomáš: ...ale teď se nám to zastavilo na šterku, sečeme trávu, relaxujeme.

Kateřina: To je ale relaxace jen pro toho, kdo to dělá, protože ta sekačka strašně smrdí a zbytek osazenstva se musí uklidit do domu.

Tomáš: A co děláte vy ve volných chvílích?

Kateřina O.: Já buď pracuji ve Sluníčku, nebo pařím.

Co čtete?

František: Soudce Ti a detektivky Dicka Francise. Na tom ulítáváme. Akorát když to půjčuji v knihovně, tak musím jít do oddělení pro děti a mládež. Chtěli jsme založit fanklub Soudce Ti.

Míla: Tak aby zase nezůstalo jen u toho, že čtete jen detektivky.

František: Ne, třeba ještě Blesk...

Kateřina: ...Spy, Show, takový drbárny obzvlášť. Veškerý dámský časopisy!

Jaký má vaše jméno vlastně původ?

Tomáš: Naši předci byli kamenosochaři, kteří přišli v šestnáctém století do Prahy, dělali portály v Pardubicích, Pernštýnský náměstí, Doubravnický kostel, ten dělali celej. Něco dělali na Pernštejně. Pernštejn je muzeum z Prahy uklidit, protože se poprali v hospodě a někoho snad i zabili. Takže aby nepropadli hrdlu v Praze, tak je odtáhli do Pardubic, kde byli čiperní a se rozmnožili. Spousta Rossích je v Brně, v Nedvědicích, i tady v okolí.

Ty jsi Tomáši studoval docela pozdě, ne?

Já jsem to měl naopak, první jsem měl dítě, pak jsem šel na vojnu a potom na školu.

Míla: Kačenka šla do první třídy a Tomáš taky.

Měl jsi na škole marxismus-leninismus?

Samozřejmě! My jsme měli soudružku Čihákovou na politickou ekonomii, já jsem to pročítal, a vůbec jsem tomu nerozuměl. Při zkoušce jsem si vytáhl otázku a pořád opakoval: výrobní prostředky, výrobní prostředky, výrobní prostředky... až se nasrala a dala mně trojku.

Míla: Na angličtinu byl taky génius. Říkal třeba I he.

Tomáš: Dostal jsem třeba větu: Můj otec si koupil nový deštník. A kamarád mi schválně špatně poradil a já řekl: Můj otec si koupil nové zuby, a v tu ránu jsem byl v prdeli.

Ty jsi, Kateřino, studovala v Americe, liší se jejich studium od toho našeho?

Je lepší. A taky se tam chovají ke studentům slušně.

Tady na Vysočině je hodně krajinářů, jak se na tuto tvorbu díváte?

Tomáš: Každý obraz si svého majitele najde, jak se říká. Co se líbí, to se koupí. To je prostě diktát trhu. To, bylo, je a bude. Jsou věci podbízivé a... pak ty druhé.

Jak je to se současným českým výtvarným uměním?

Tomáš: Ve světě jsou hangáry přečpaný moderním uměním a třeba v Mnichově o nás tady ví jen pár zasvěcenců. Co je zajímavý, to rychle přeberem, jen sem tam se tady narodí génius, který má vlastní invenci.

Jak se díváte na tento národ?

Tomáš: Krásný článek vyšel, myslím, v Reflexu – o nějakém polském spisovateli, jak se Poláci dívají na Čechy. On říkal, že máme k smíchu jazyk, a potom je v polském podvědomí o Češích, že jsou to těžcí sráči. Když má dojít k nějakému boji, tak se poserou. Ale potom zase říkal, že jsou v Polsku velmi oblíbené naše filmy, spisovatelé atd. Na jedné straně si z nás dělají úplnou čurinu, ale na druhou si zase váží naší kultury.

Mohl bys nám, Tomáši, říci, jak jsi přišel na svou papírovou techniku?

Kdysi za mnu přišel kamarád, sochař, a přinesl mi pytel papírové hmoty. Člověk nevěděl, co s tím, že. Potom, když jsem maloval, jsem ji tam začal lepit, ale na dlouhou dobu jsem to opustil, protože mi to shnilo, smrdělo to.

Potom jsem si po nějaké době říkal, že by nebylo špatné s tím něco dělat. Začal jsem lepit papíry. Smrděli mně obrazy, což vadilo i návštěvníkům. Dnes už to vyčpělo, jako každý lejno. Tady na Vysočině jsem to začal lepit.

Odráží se při tvorbě osobní založení člověka a místo, kde žije?

Míla: Jeden léčitel, když viděl Tomášovy obrazy, byl velmi překvapený a prohlásil, že v nich vidí aury. Bylo to velmi zvláštní.

Tomáš: Ono se to vždycky sečte. Tady je klid, on to člověk asi hledal. Jsou dva typy, jedni potřebují klid, druhí zase vnější rozmach, foř.

Chystáte další společnou výstavu?

Příští rok v Bystřici.

Ptali se KO, Kreg a Petr

Nasadte ski

Tak nám to v pátek začalo. Na bedra hozeno skupině Nasadte ski. Protože jsem ještě při smyslech, což poznáte z rozhovoru, pozval jsem na kus rozhovoru Jendu Zálohu, který v Lyžích zpívá. Tu je naše hovoření:

Otevřeno: Už si někdy platil zálohu?

Jenda Záloha: No jistě.

O: Už si někdy platil zálohu na lyže?

JeZ: Za lyže? No to sem asi spíš zaplatil celý? Občas mám pocit že životem. Zaplatil.

O: Kolik?

JeZ: Jeden lidský a jeden slepičí. Vývar!

O: Nemusíš přesně, stačí přibližně.

JeZ: Asi tučet.

O: Nasazuješ si často ski?

JeZ: Hmmm, můžeme napsat: Častěji než šprcski.

O: A hostesky?

JeZ: Hmmm, hmm, dobrý!!!

O: Co Ti říká N.A.S.A.?

JeZ: Klasa.

O: Proč jste si to teda dali do názvu kapely?

JeZ: Z hlediska globálního kumulů sněhu a ledu jsme připraveni na nejlepš!!!!

O: Máte CD?

JeZ: Do konce dvě demička!

O: Jenom dvě? Já mám doma spoustu cédéček..

JeZ: Nechceme se nechat ovlivnit jistými lavinovitými efekty některých šroubovaných interpretů.

O: Máš rád hovory?

Záloha přemýšlí a pak se hloupě směje...

O: „Tak nic. Máš rád horory?

JeZ: Hlavně ty z happy Jendem.

O: Jaký jste dostali v Jimramově hororář?

JeZ: Nezasouložený...

O: Znáš rozdíl mezi promocií, pramicí a primicí?

JeZ: Nó, není to něco s příjící...?

O: Není, ale teď si mě dostal.

JeZ: Hopla.

O: Co Tě napadne, když se řekne Tulis?

JeZ: Něco hrozně nemravného.

O: Počkej, to nemyslíš vážně?

JeZ: Prej si nejsi tohoto jména.

O: Aha. Najdi jméno zvířete, přidej k němu písmeno „D“ tak, aby vznikla část lidského těla?

JeZ: Nevim. Dokonalá veverka.

O: :-)))))) Ne, je to laň, přidáš děčko a máš dlaň.

JeZ: Aha, ale teď mě napadla kuna...

-rat-

Azyl akt

Brněnské formaci Azyl akt věnuji obšírnější prostor, protože se jedná o kapelu velmi zajímavou. Jako rodilý Brňák o existenci této kapely vím již minimálně rok a tady konečně jsem je zhlédl a nutno říci, že to bylo příjemné překvapení. Velká síla spočívala v sytém, kompaktním, vyváženém zvuku a jakémsi vnitřním tahu, který tvořil jakousi osu celého koncertu. Stejně syté a jisté byly i zpěvy, jejichž textům nechyběla myšlenka ani zvláštní obraty a obrazy. Bezděčně jsem si při jejich vystoupení vzpomněl na staré brněnské Ser un Peyalero a navazující Mare Nigrum. Těžko se mi píše dál o jejich tvorbě, protože Azyl akt rozhodně není kapela na jeden poslech, takže ještě trochu k obsazení, protože některé tváře byly známé. Za bicími sedí brněnský bubeník Pavel Bříza, jehož jméno je spojeno s kapelou Hrozně (a jistě ještě s jinými předchozími seskupeními), a nyní působí ještě v sestavě Petr Bende Band. Dalším známým obličejem je hybná síla Azyl aktu, Jiří Starý. S nejnámější muzikantkou sestavy Dorotou Barovou (dříve Blahutovou) jsem při rychlobalení violoncella kvůli odjezdu na festival do Pacova udělal malý rozhovor.

V: Dorko, v současné době hraješ kromě Azyl aktu ještě v Tara Fuky a Chorchestru, je to úplné?

D: S Chorchestrem už nehraju, ale působím ještě v divadle 7 a půl v jedné hře, kterou dělají neslyšící.

V: Pamatuju si, že jsem Tě poprvé viděl s výbornou, ale už nehraješ kapelou Lipany, spolupracuješ ještě s Tomášem Maňasem?

D: Teď bohužel z časových důvodů ne. Ráda bych někdy Lipany obnovila, ale nevím, jaký má na to názor Tomáš.

V: Máš při tom frmolu čas třeba na sport, koníčky nebo sledovat mladou hudební scénu?

D: Ani ne. Jediný koníček je četba, protože knížka se dá vzít takřka všude. V nových kapelách se vůbec neorientuju. Když mi někdo vyloženě nestrčí CD se slovy „To si poslechni“, tak se většinou k ničemu novému nedostanu.

- vítek -

ÚVAHA

To máte tak. Přijedete do Jimramova a nehraje tu žádné rádio. A je to dobře, protože žádné rádio nehraje tak dobře, jako hraje Otevřeno. Ale alespoň něco malého bych rádii přiznal – občas je v jejich vysílání veselo. Pravda, trochu proti vůli jejich tvůrců. Poslyšte, nebo tedy přečtete si alespoň přepis povedených okamžiků, které zachytila záznamová technika jednoho regionálního rádia.

„Na 141. kilometru dálnice D1 u Velkého Meziříčí hoří náves...
ticho ... náves...“

„To byla Česká vlna Zeleného rozhl...“

...časové znamení „Bylo šest hodin“ podkres zpravodajské relace „Cože, to už jedem?“

„Mládě velblouda dnes přišlo na svět v jihlavské zoologické přehradě...“

... a zvítězila liberecká pohádka... posádka vozu...

„Nó, tady je posluchačka. Já volám názor, to, jak jezdím městskou dopravní hromadou...“

Víc si z hlavy nepamatuju. Ale chtěl jsem vám říct, až půjdete z Bludníku ven, tak si nezapomeňte vzít zvrácenku...

-rat-

ROZHOVOR

s Markem Štulírem (Jarret)

Proti gustu žádný dišputát, ale pro mě je kapela Jarret z Liberce snad nejlepší, co se u nás na folkrockové scéně děje. Když je slyším, vzpomínám na budoucnost a říkám si: „To bude paráda, až všichni Ti nezmarní nedvědi tuční a daňci wabi pomřou, to se to bude hrát muzička.“ Proto jsem si pozval na kus řeči Marka Štulíra, baskytaristu skupiny Jarret, kterýžto je konferenciérem během koncertů a velkým bavičem a pařákem mimo koncerty. Stejně jako včera, i tentokrát z otázek poznáte, že jsem se zdaleka vyhýbal Irskému stanu, kde jsem si nedal ani jedno pivo. Tentononc rozhovor jsme udělali:

Před rozhovorem nahlédl Mareček na koncept a zděsil se: ty voe, cé to za otázky.

O: Už si někdy tancoval s Medvědem?

MŠ: „Hmm, jo!“

O: Já jsem Tě viděl ve sklepe na Vánoční Telči. Objímal a tančil si Medvěda, teda Milana Koláře, co tomu tam všemu šéfuje.

MŠ: „My sme, to, s medvědem kara, to, kamarádi. Teda, né tak jak by si mohl někdo myslet, tak nějak v rámci slušnosti jsme kamarádi co to jen nejvíc jde.“

O: Je Ti sympatický král Lír?

MŠ: „To jako že mám dlouhý uši nebo co?“

O: A co ten herec Lír? Znáš ho? Já taky ne.

MŠ: „Nó, malej, starej.“

O: To by mě zajímalo, kde se v tom tvém jméně vzalo to „Štu“?

MŠ: „No to je na dlouho. Jednou, ještě na základce, do třídy přišel chlapík, my jsme mu hlásili svoje příjmení a on nám říkal, jak to vzniklo. Když jsem mu řekl: „Štulír“, tak on řekl: „Hmmm... další.“

O: Tancuješ rád?

MŠ: „Jo. Ale Hanka (Skrivánková, zpěvačka Jarretu, pozn. red.) říká, že je to opotanec, ale rád.“

O: Já jen, že Jarret je ve „francouzský lehce nesený tanec“. Tancuješ lehce? Já třeba neznám valčík ani polku, tihnu k folku.

MŠ: „No, ten název jsme našli tak, že jsme bodli nůž do slovníku, že jako to první slovo bude název kapely. Nakonec jsme vybrali až po třetím vpichu. Tenhle nás tak nejvíc zaujal.“

O: Jak se to vlastně správně čte?

MŠ: „Kapela se čte jaret, ale správně francouzsky se to čte žaré.“

O: Neplete si to někdo s tím elektronickým Francouzem?

MŠ: „Teď už ne. Ale když jsme poprvé hráli doma v Liberci, ještě jako úplní kotlíci, tak všichni mluvili o hrozných událostech, jaká to slavná osobnost přijela. Když jsme pak spustili ty Nedvědy, který jsme tenkrát hráli, tak se nestačili divit. Spadly jim všem brady, po koncertě jsme je sbírali.“

O: Jste lepší?

MŠ: „Ne“

O: Myslíš, že hraješ na baskytaru dobře?

MŠ: „No, já u toho dobře vypadám. To je asi tak všechno.“

O: Dnes jste hráli i na Horáckém džbánu ve Žďáru nad Sázavou. Kde je to lepší? Zkus říct, že je to lepší tam, a bude Ti Otevřeno naše dveře z této maringotky, za kterým následují příkré ocelové schody.

MŠ: „Stejně už jsem stejně na odchodu...“

O: Zníš jako Maxipes Fík. Když vyřekneš to svoje „Ahó!“, tak to zní úplně stejně.

MŠ: „To není Maxipes Fík, to je Žlababa. Ale vono je to vlastně jedno. Zní to podobně.“

O: Máš rád vánek?

MŠ: „??? Jasně!!“

O: A skřivánek?

MŠ: „No, jasně!!!“

O: Už si se někdy na nějakém festivalu opravdu zramoval?

MŠ: „Mockrát! Sem třeba propad pódium, na Helfštýně. Nebo jednou jsem dostal elektriku, nemyslím jako tramvaj, ale proud. V Telči na zimáku. Když jsem se konečně utrhl, tak jsem upadl na prakták od bicích, takže sem se klepal. Ale kluci mě pochválili to, tremolo... To že jsem se zramoval mockrát, platí i pro ten alkohol. Prej je tu dobrej irskej stan...“

O: Už si se někdy na nějakém festivalu opravdu zjimramoval?

MŠ: „:-) Ty máš fakt nějaký blbý otázky. Tady mám smůlu, tady jsem vždycky jako řidič.“

HLASOVÁNÍ

Jericho nikdo nezbořil!!!

Tak to tu ještě nebylo!!! Na Otevřenu se letos poprvé hlasovalo o tom, jestli tu nějaká kapela zahraje i příští rok. A hlasovalo se prostřednictvím mobilního telefonu, skoro jako v televizi. Šlo o skupinu, kdo by to byl čekal, JERICHO. Je to kapela, která tu hraje pravidelně, ale divte se, když 120 procent kapely jsou pořadatelé tohoto festivalu. Ale jak právě teď slyším v maringotce vedle pódia, hraje tu zcela zaslouženě. To jsou ovace, jeďa jeďa. A jak jim to šlape! No, a kdo poslal sms, ten byl zařazen do slosování o CD této skupiny.

Pro zajímavost, sms poslalo jedenáct lidí a všichni hlasovali PRO! Na to, že to byla recese, kterou vymyslel Martin (moderátor), tak to je nečekáný úspěch. Vyhrál člověk, který poslal sms z čísla, které vám neřekneme, abyste mu nevolali závistivé telefonáty. Dost na tom, že se to vytroubilo na pódium. Samozřejmě gratulujeme, hezky si ho požijte.

Ještě několik citátů ze sms: „Jericho Ano, ale se Znouzectnosti, Puvodnim Buresem a Trabandem.“ Další sms: „Jericho jasne! Ale s U2 a Karlem na nakupech.“ Někdo také zkoušel hlasovat dvakrát, ale byl odhalen (bohužel jen podle čísla, což kdyby to byla pohledná dívka, to by se to odhalovalo) a započítali jsme jen jeden hlas. No, stejně jako všichni ostatní byl samozřejmě pro.

- red -

RECENZE

Nahoře pes

Začátek sobotního programu byl v takřka klasickém rockovém stylu. Postarala se o to kapela Nahoře pes z Prahy v sestavě obohacené o druhou kytaru a klávesy. Výhradně mužská partička sem tam v černých brýlích, se zpívajícím kytaristou v kožené bundě, hudebně ani textově nijak nepřekvapila, ale projev byl v rámci možností polední hodiny poměrně energický. Zajímavá byla i „rockerská“ gesta, jako např. stříhnutí kytarového sóla ze stupínku – působily úsměvně i sympaticky. Zdálo se, že jsou pánové asi zvyklí hrát k tanci, anebo by alespoň tak chtěli někdy vystupovat.

- vítek -

Přízračný svět

Díky výpadku techniky si mohli diváci přičítat na původních 11:30 poslechnout akorát ve zvukové podobě několik reklam na komerční trháky a v mezerách pozorovat odpočítávání 5:00, 4:59, 4:58 Druhý pokus v 13:00 vyšel a tak jsem se mohl pokusit vcítit do světa dvou dospívajících amerických dívek, co právě vyšly střední školu a řeší co dál a hlavně co se sebou. Nedokážu posoudit, jak moc se jednalo o výpověď reálnou, ale každopádně vcítit do jejich vnímání se mi nepovedlo. Napadlo mě pouze ono „přízemní“, že by oběma děvčatům prospělo ohnout přes koleno. Nicméně shlédnutí podobného typu filmu mi většinou dodá optimismu, jelikož si uvědomím, jak šťastně si žiju v tom reálném světě kolem. Na konci přiznám, že jsem v polovině filmu zbaběle utekl, tak že tento článek si neklade žádný nárok na objektivitu.

- vítek -

V Jimramově se v těsném sousedství místního zámeckého areálu nachází park, nazývaný poeticko-tajuplným jménem "Bludník", který představuje význačnou přírodní i sídelní dominantu obce. Za plotem a dvěma vstupními branami je ukryt svět zeleně, nabízející přirozím možnost vymanit se alespoň na chvíli z každodenní uspěchanosti dnešní doby a zaposlouchat se do zpěvu ptáků, rozléhajících se v korunách stromů, z nichž mnohé jsou starší, než kam až sahá paměť nás, kteří se zde dnes procházíme.

Ačkoliv zde není na první pohled patrná výrazná koncepce rozmístění jednotlivých dřevin, právě zvláštní různorodě kombinovaná skupinovitost, zhuštěnost a rozvolněnost výsadeb činí tento park zajímavým tím, že na návštěvníka působí současně svojí "divokou" přírodní i "krotkou" kulturní podstatou.

Na poměrně rozsáhlém prostranství dosáhli někdejší tvůrci parku působivé prostorové i druhové kombinace řady původních i exotických dřevin, z kterých do dnešní doby zůstaly zachovány mnozí unikátní jedinci.

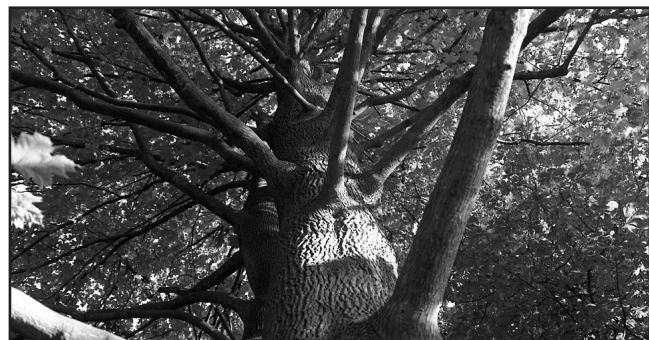
Zatímco kolem plotu a toku řeky Fryšávky rostou stromy v hustějším sponu a vytvářejí tak vzdušnou kulisu oddělující park od okolního světa, směrem do středu parku jsou výsadby spíše rozvolněné, a umožňují tak lépe vnímat park zevnitř.

Z domácích dřevin zde můžeme potkat monumentální javory kleny i mléče, lípy srdčité i velkolisté, smrků ztepilých, dub letní, buky lesní, jasanů ztepilých, jírovce maďaly, vzácné jilmy horské, olše lepkavé, střemchu obecnou (v současnosti téměř vyvrácenou), tis červený, a hloh jednosemenný. Zvláštností jsou smuteční kultivar jasanu ztepilého a červenolistý kultivar buku lesního. Z exotických dřevin jsou zde k vidění stříbrné formy smrku pichlavého se zajímavým sloupovitým vzrůstem, smrk omorika, duby červené a řadová výsadba zeravů obrovských.

Největším stromem v parku je obrovský smrk ztepilý, nacházející se v centrální části, jehož obvod kmene ve výšce 1,3 m nad zemí je 400 cm, a výška je 37,5 m.

Při bližším pohledu je však patrný postupující věk jednotlivých stromů a absence jejich řádné údržby v nedávné minulosti i současnosti. Zásahy, které si na poslední chvíli vynutil mnohdy kritický stav některých stromů, vyústily v některých případech až v jejich pokácení. Svou roli hrají i nepříznivé klimatické podmínky, ať už se jedná o působení mrazu v zimě nebo naopak působení vysokých teplot a sucha v létě. Dalším faktorem, který se zde v některých případech uplatňuje, je vzájemná konkurence různých dřevin, rostoucích příliš blízko vedle sebe. Vitalita starých stromů a tím i jejich estetická hodnota postupně klesá a bylo by proto na místě provést zdravotní řez a alespoň v některých částech parku vhodnými podsadbami zajistit následnou generaci dřevin, aby se i naši potomci mohli jednou těšit z tohoto nádherného místa.

V každém případě je tento park skvělým dílem přírody a člověka, které stojí za to v Jimramově navštívit.

-J-

Vydali jsme se napříč Bludníkem a některým návštěvníkům položili tři otázky.

1. Kdyby jste měli festival charakterizovat třemi slovy, která by to byla?
2. Kdyby jste byl příští rok organizátorem, v čem by byl festival jiný?
3. Jak vnímáte skladbu obecnosti, respektive jak na vás působí?

1. Super, super, super.

2. V ničem... cha cha Stačí?

3. Tedy kladně.

A.B., odsud, 25 let

1. Pohoda, přátelé, hudba.

2. Non-stop scéna a stánek.
Aby bylo v noci co dělat, když je zima. Lepší pivo. Víc věcí, jako je Čajovna a Irský stan.

3. Překvapuje mne, že je tu hodně dětí.

J.M., Praha, - let

1. Woodstock, křesťani, bigbeat.

2. Sprchy.

3. Líbí se mi, že se tu člověk nemusí přetvářet, ta přirozenost.

A.Š., Sázava u Újezdu, 17 let

1. Jimramov, hudba, pivo.

2. Víc kapel, při kterých je plný parket.

3. Překvapuje mne, že jsou tu všechny generace.

J.K., Nymburk

1. Hudba, přátelé, dobrá nálada.

2. Výraznější kapely na večer.

J.K., Nymburk

1. Pohodovej, slunečný.

2. Nic bych neměnil.

3. Všichni v pohodě.

Radek, Bystřice, 30 let

1. Volila bych jiný styl hudby - pestřejší.

3. Hodně rodinně.

Lenka, Golčův Jeníkov

1. Hodně moc příjemnej.

2. Chtěla bych si tu zazpívat.

3. Slušný, pokojný, disciplinovaný, příjemný.

Michala, Praha

1. Sranda, hudba, zábava.

2. Tekoucí teplá voda.

3. Dobří lidé.

Klára, Znojmo, 11 let

1. Sranda, pivo, čaj.

2. Nonstop písničky.

3. Zvláštní, jiný než v Jihlavě.

Roman, Jihlava, 13 let

1. Prima.

2. Bylo by tu víc stánků.

3. Normální.

Tomáš, Kašice, 12 let

1. Dobrá parta, pohoda, stromy.

2. Dále zlepšovat sociální zařízení (dosavadní posun je dobrý). Uvítala bych sprchy. Nejoblíbenější kapely nechat hrát déle, zlepšit kvalitu filmů. Vybírat klubové filmy, které nemají lidé jinde možnost vidět.

ADD, Praha, 14,5 let

Skupinka tří lidiček č. 1, 21 až 34 let.

1. Tak dobrý, no.

2. Asi bych to oživila. Pak by to chtělo nákou vodu a na záchod dezinfekci.

Petra, Praha

2. Měl by být alternativnější.

3. Překvapilo mě, že je tu hodně dětí a mladších lidí.

Čáryfuk, Praha

2. Kino bylo dobrý. Málo lidí, na to, kolik bylo reklamy v rádiu, a že vstupný je tak nízký. Líbilo by se mi tu víc Balkánu.

3. Dobrá atmosféra.

Láďa, Praha, 34 let

Skupinka tří lidiček č. 2

1. Otevření.

2. Zlepšit propagaci.

Petr, Praha, 38 let

1. Setkání.

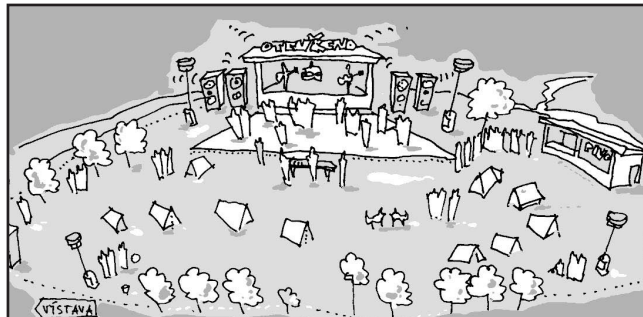
3. Přijde mi to mezigenerační.

Jana, Praha, 38 let

1. Pohoda.

2. Pivo se točí strašně pomalu, tím myslím čtrnáctku.

Lenka, Praha, 34 let

Proč tu není skupina Karel na nákupech? Není náhodou na nákupech? To je pech!

Karel Pech

V Krámu u černocho
můžete zakoupiti též časopis

MÝŠMAŠ GAZETA

Kulturní obšástrník o všelichms

20,5: rozhovor s Egonem Bondym, Kolumbie, lidská práva, recenze (Petr Placák, Radůza, Petr Vác-lav), básně aj.

21: rozhovor s Jaroslavem Erikem Fričem, (eko)feminiismus a gender, básně, recenze (Christina Wichterich, Sex a Lucía, -123 minut), aj.

21,5/22: In-tolerance v Česku, rozhovory s Jiřím Dědečkem a Jiřím Černým, šamanismus v Burjatsku, recenze (Andronikova, Sledě, živé sledě, Frames, Tanović, Kolář, Spielberg) aj.

LED SVÍTLNA

Popis:

- provedení z mosazi (na tento kov je možné umístit reklamní loga nebo nápisy laserovou technikou)
- svítilnu je možné umístit na klíče, nebo používat samostatně

Použití:

- výborný pomocník pro snadné nalezení a osvětlení různých předmětů za šera, nebo za tmy (např. zámky na domovních nebo automobilových dveřích, vypínače, klíče, zásuvky, apod.)
- čtení map, textů bez rušení společenstevního či spolubydličního
- vhodný doplněk pro cyklistiku
- vhodné pro camping, rybaření, myslivost, apod.
- vhodné pro děti do letních táborů
- pro dorozumívání se na velkou vzdálenost (morseovka, apod.)
- pro velmi dobrou a spolehlivou orientaci ve tmě (sklepy, chodby, cesty, apod.)
- pro osvětlení velmi špatně viditelných součástí při opravě elektroniky a dalšího zařízení
- ostatní světelné efekty
- další aplikace, kde potřebujete intenzivní přirozené světlo a dlouhou výdrž baterie.

Technické údaje:

- voděvzdorná (cca 10 hodin)
- otřesuvzdorná
- supersvítivá bílá LED (viditelnost až 2km!!! svítivost cca 8000mcd.)
- výdrž baterií cca 1-2 roky (při průměrném použití cca 1-2 minuty denně)
- celková hmotnost včetně baterií 20g
- rozměry: délka 46mm, tloušťka 12mm (v nejširším bodě)

**životnost LED cca 100 000 provozních hodin (což je při průměrném používání 1-2 hodiny denně cca 91 let)*

Dodavatel:

CIT International

Mírová 507, 592 31 Nové Město na Moravě

tel +420 566 618 100, 200

fax +420 566 618 300

Cena pro účastníky festivalu je stanovena na 145,-
K doptání u stánku s Cédéčky.

29.-30.8.

OLDŘIŠ 2003

Sklípek:
Dospělovci, Ivan Chudý...

Divadelní scéna:
Vysočina, Bajaja, Akt

Pátek od 16 hod.

**Beata
Garlands**

Chátra 76

Volant

Insania

Vypsaná Fixa

Digitus in Recto (sk)

Vstupné: Předprodej oba dny 160,-

Na místě 190,- pátek 85,- sobota 110,-

WWW.OLDRIS.COM

Oldřiš u Poličky
areál Orlovny

Sobota od 10 hod

Lád'ovi Hoši

**Liquid Pus
Vespol**

Uhlí

Dust

Výsměch?

Virtual Void

SPS

Radůza

Endless

Původní Bureš

Změna programu vyhrazena

Předprodejní místa: Polička - Knihkupectví Martin Dolejš
Svitavy - IC.Nápo. Mlýn 30, Litomyšl - Muzika Zdeněk Kalbín, Smetanovo nám. 16
Moravská Třebová - R.Nám. T.G.M. 33, Hlinsko - Miroslav Severín - Seval, Adámkova 19

Otevřeno 2003 - program festivalu

redakce: Tomáš Lavický, Tomáš Blažek, Martin Gall, Kateřina Ondrová, Meloun, Šašina, Kreg, grafická úprava a zlom: a.t.e.l.i.e.r. - Pavel Kocych, fotografie: Martin Gall, tisk: Mel - nemel, redakční uzávěrka - 23. 8. 2003 v 18.00, vychází - 23.8.2003 v 22.00, náklad: 300 ks, copyright: Klub Sluníčko - Unijazz - 2003